

Nechat se najít

Pozdrav:

Milí přátelé, vítám Vás u poslechu těchto bohoslužeb v Květnou neděli slovy apoštolskými:
„Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen“

Introit: (Žalm 118, 5-8)

5 V soužení jsem volal Hospodina, Hospodin mi odpověděl, daroval mi volnost.

6 Hospodin je při mně, nebojím se. Co by mi mohl udělat člověk?

7 Hospodin je při mně, mezi mými pomocníky, spatřím pád těch, kdo mě nenávidí.

8 Lépe utíkat se k Hospodinu, než doufat v člověka.

Modlitba:

Pane náš, Záchrance a Osloboditeli, někdy si přejeme, abys k nám přišel ve viditelné vznešenosti. Toužíme po setkání s Tebou tváří tvář. Vyhlížíme den, kdy skončí všechna bída a všechno trápení. Tvoje cesta vede utrpením a smrtí, kterou si podstoupil za nás. Osvoď nás od falešných očekávání a nauč nás následovat Tě s pokorou. Příběhy o Tobě není snadné číst, člověku se do toho nechce, vylouvá se na nedostatek času. Pane, prosíme, odpusť nám to a dej, ať tvůj Duch nám dává odvahu a moudrost, ke všemu co děláme. Prosíme spoj nás jedním Duchem se všemi našimi bližními. Proměňuj se naše neklidná srdce, aby v nich zavládl tvůj mír. Promluv k nám i dnes na různých místech. Amen.

Píseň: EZ 438 – Přišli jsme, ó Ježíši

1. Přišli jsme, ó Ježíši, slovo tvoje poslouchati. Učiň mysl schopnější slova svatá přijímati: od zemských věcí odváděj a nebeské hledati dej.
2. Srdce naše, rozum náš, velkou tmou jsou zatemněny. Bože, jenž vše v rukou máš, dej nám světlo k osvětlení. Dobré činit, myslet, znáti, jen ty sám nám můžeš dáti.
3. Blesku slávy jasnosti, světlo z světla nebeského, všechny naše schopnosti, obnov v moci Ducha svého, ať z svých proseb, zpěvů, lkání, máme slavné požehnání.

Kázání: (Mt 21, 8-17)

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Matouše ve 21 kap., od 8-17 verš. Tam čteme:

8 A mohutný zástup prostíral na cestu své pláště, jiní odsekávali ratolesti stromů a stlali je na cestu.

9 Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: „Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosanna na výsostech!“

10 Když vjel Ježíš do Jeruzaléma, po celém městě nastal rozruch; ptali se: „Kdo to je?“

11 Zástupy odpovídaly: „To je ten prorok Ježíš z Nazareta v Galileji.“

12 Ježíš vešel do chrámu a vyhnal prodavače a kupující v nádvoří, zprevercel stoly směnárníků i stánky prodavačů holubů;

13 řekl jim: „Je psáno: ‚Můj dům bude zván domem modlitby,‘ ale vy z něho děláte doupeř lupičů.“

14 I přistoupili k němu v chrámě slepí a chromí, a on je uzdravil.

15 Když velekněží a zákoníci viděli jeho udivující činy i děti volající v chrámě „Hosanna Synu Davidovu“, rozhněvali se

16 a řekli mu: „Slyšíš, co to říkají?“ Ježíš jim odpověděl: „Ovšem! Nikdy jste nečetli: ‚Z úst nemluvnátek a kojenců připravil sis chválu?‘“

17 Opustil je a vyšel ven z města do Betanie; tam přenocoval.

Milí přátelé, milí posluchači,

Dnes je Květná neděle a proto si připomínáme Ježíšův vjezd do Jeruzaléma. Přijel na oslátku a vešel do jeruzalémského chrámu. Ježíš je představitel Božího království, a jestliže Ježíš přijel do Jeruzaléma, můžeme to chápat tak, že do Jeruzaléma vlastně v **Kristu přišlo Boží království**.

Je vítán velikým množstvím lidí. Tento dav byl složen z poutníků, kteří přicházeli na slavnosti v Jeruzalémě, a „množství učedníků“, kteří Ho neúnavně následují. Rozložili své pláště, takže něčeho svého osobního se vzdali, a položili to na cestu po, které přichází král. Na tu cestu může vstoupit a kráčet po ní každý, kdo se **osvobodí od svého vlastního pláště**. A všichni lidé křičí a vítají toho člověka na oslátku. „Hosanna Synu Davidovu!“, co znamená: **zachraň, prosím!** Volají na něho, jako ti slepí, chromí, nemocní, aby je také uzdravil a zachránil.

Ježíš přichází do chrámu, ale koho v chrámu najde? Překupníky, obchodníky a trhovce. **Chrám, to je naše srdce, je to střed života.** Naše nitro, jak se dovídáme z novozákonních dopisů. Chrám jako místo vztahu člověka s Bohem. Když Ježíš přišel do chrámu, nestačil se divit. Ale lidé na nádvoří se nedivili. Naopak. Lidé se divili tomu, proč se diví Ježíš. Proč protestuje proti obchodnímu ruchu, kterým to jen „hučelo“ na prvním nádvoří chrámu. Nádvoří bylo veliké jako 2x Václavské náměstí. Lidé se divili, proč mu to vadí. Vždyť chrám měl ještě vnitřní nádvoří a tam trhovci nesměli. Provoz na vnějším nádvoří Jeruzalémského chrámu za dob Ježíše Krista nebyl takový, aby urážel zbožného Žida. Byly tu stánky s obětními zvířaty a směnárny, kde si poutníci mohli vyměnit své peníze za starohebrejské nebo fénické mince, předepsané pro chrámovou daň. A bylo náležitě postaráno, aby nic z toho neproniklo do vnitřního nádvoří chrámového prostoru.

Ale Ježíš s bičem v ruce přerušuje tyto obchody, aby vyčistil chrám pro příchod Božího království. Ani celkem slušný způsob obchodování ve vnějším nádvoří chrámu není dost slušný, když přichází Boží království. Kde je vlastně chrám? Kde se ještě obchodovat smí a kde už je posvátný prostor? To je otázka i pro nás! Kde je v našem srdci místo svaté a kde ještě můžeme konat všelijaké problematicky počestné záležitosti? **KDE je hranice?**

Kde je zakázáno Boha znesvěcovat a kde už je to povoleno? Židé si mysleli, že na vnějším nádvoří se obchodovat může. I my si myslíme, že stačí Boha ctít jen jednou v týdnu. Ale Ježíš byl jiného názoru. Po letnicích se od Ducha svatého dozvídáme, že Boží dům, to jsme my celí. Že ani část naší bytosti nemůže přebývat ve tmě, že Bůh chce být přítomen všemu, co konáme, na co myslíme, co říkáme. Že Bůh chce být všechno ve všem.

Ježíš vidí ten skutečný chrám někde jinde, než ho vidíme my nebo tehdejší církev. Viděl chrám ne tam, kde stály budovy, ale tam, kde byli lidé, co se přišli setkat s Bohem. Jistě si umíme představit i ta naše dnešní „**vnější nádvoří**“. Místa, která máme vyčleněná k různým účelům.

Třeba nádvoří drsných, kde jsme „*za drsnáky*“ nebo nádvoří slušných, kde jsme za „*slušnáky*“, anebo nádvoří nákupních center, kde nejsme za „*křesťany*“. Jsou místa, kde předem vylučujeme možnost se setkat s Bohem, nebo místa, která jsme naopak vyčlenili pro setkání s Bohem. A vůbec si neuvědomujeme, že Bůh řekl: „*Má je celá země se vším, co je na ní!*“ Jemu patří všechna naše nádvoří.

O Květné neděli Ježíš ruší tu dělicí čáru mezi nádvořími. S Bohem je teď možné setkat se i jinde než v kostele! Jak aktuální pro naši dobu. Chrám je všude, kde lidé chtějí slyšet o Bohu a vyprávět si o NĚM, tam, kde my sami budeme ochotní Ho pozvat do našich obývací, kuchyň, zahrad, ...

Existují prostory, kde ho neruší reklamy, mobily, panuje zde jiná atmosféra, a líp se přemýšlí o Bohu, ale ti prostory jsou a budou ještě nějakou dobu zavřené. Ale existuje anekdotu o tom, jak se Ježíš setká ne v kostele, ale „*před kostelem*“ s člověkem, kterého dovnitř nechtěli pustit. To je celý On. I na Květnou neděli rozšiřuje počet možností jak se obrátit a uvěřit i na lidi, o kterých by to věřící nikdy neřekli a i na prostor, kde se lidé s Bohem běžně nesetkávají.

Ježíš svým činem nejen někoho **vyhnal**, ale také někoho **pozval**. Vyčistil to, co se před svatého Boha dralo a nemělo tam co dělat a pozval to, co by i chtělo před svatého Boha, ale nemohlo. Vyhání naše sobectví, chamtivost a závist a zve naši nemohoucnost, nedostatečnost a slepotu. Ježíš tak rozšířil posvátné místo chrámu i na vnější nádvoří. Neměli bychom i my rozšířit své chápání toho, co Bohu v našem životě patří a co nepatří? Neměli bychom i my rozšířit chrám svého srdce a odevzdat se úplně Bohu?

Bůh přichází v Ježíši Kristu za námi. Sestupuje k nám, prochází se mezi námi a hledá nás. To je něco jiného, než vžitá představa o našem hledání Boha. **Kdo koho vlastně hledá?** My Boha nebo Bůh nás?

Existují případy, kdy člověk Boha vůbec nehledal, dokonce se s Ním ani nechtěl setkat, ale Bůh ho hledal a ten dotyčný byl z toho překvapen a nakonec Boží láskou přemožen. Jsou i případy, kdy člověk Boha hledal a našel Boží hledající lásku. Setkali se uprostřed cest, když jeden hledal druhého. Jistě existují ještě další možnosti, ale já teď neuvádím výčet všech variant.

Ježíšův vjezd do Jeruzaléma je o překvapivém úsilí Boha hledat nás lidi. A taky o tom, že kvůli tomu nemusíme být dnes v kostele, abychom se s ním setkali. Bůh sám se s námi chce setkat i v místech, kde jsme jen jako turisté, nebo diváci, či nezaujatí pozorovatelé církve. Tam se s námi setkává, kde ještě ani nejsme připraveni na nějaké rozhodování. On je pastýř, který hledá ztracené. Je Spasitel, který hledá hříšné. Lékař, co navštěvuje nemocné. Novým chrámem je člověk svobodný k lásce, je mu darovaná milost v tom, který kráčí vstříc kříži. Jeho ukřižované tělo bude novým chrámem.

Proč je hledá? Protože má o nás zájem. Uspořádal pátrací výpravu a pokusí se najít oběti tragédie jménem „hřích“. Ježíš pátrá po všelijak zraněných, pochroumaných, ublížených, zápasících, bloudících a ztracených v džungli tohoto světa. Přišel proto, aby „**spasil, co už téměř zahynulo**“ jinými slovy, aby nám ukázal cestu domů. Neodvracejme se od Něho. Neutíkejme pryč, ale nechme si ukázat cestu domů. Pravý domov, je místo, kde končí bolest, kde nejsou virusy, utírají se slzy a slábne nárek. V té plnosti je mimo tento svět, ale ta cesta domů začíná už tady a teď.

Jak po ní vykročit? Jednoduše. Nechat se najít. Stoupnout si tam, kde mě Ježíš chce mít. Čekat na něj. Nastavit mu dlaň. Chtít uvěřit a podat mu svou ruku.

A jak se to dělá? **Slovy. Svými slovy. Srdcem a city. Není důležité co říci a jak to říct. Protože srdce Tě povede samo. Věřím, že každý člověk má v sobě ukrytou touhu po věčnosti, potřebu najít náruč svého Stvořitele, od kterého vyšel.**

Pán Ježíš vjíždí i dnes do chrámu našeho nitra, aby nás upozornil na to, že mu patří i „*vnější nádvoří*“. A to je ta **dobrá zpráva**, že i tam chce Bůh přijít. I, uprostřed vši špíny se s námi chce setkat. Nechme Jej vyčistit svá vnější nádvoří a vstupme do Velikonočních dnů s očekáváním Ježíšova příchodu. Zkusme jej přivítat jako svého Krále a pozvat ho, aby přišel i k nám domů, abych i já **zvedl svůj hlas** na jeho oslavu a přivítal ho slovy, jimiž ho vítaly děti: „**Požehnaný, jenž přichází ve jménu Hospodinově.**“ Snad se nám podaří vměstnat se do zástupu těch, kteří na jeho vjezd toužebně vyhlížejí.

Dovolme Mu zbořit a vyhnat vše, co v našem chrámu nemá být? Dovolme to a rozpoznáme čas, kdy se k nám s touto jedinečnou nabídkou sklání. Je přece lepší nechat v sobě zbořit pár stánků a smířit se s Bohem, než se k Němu otočit zády. Amen.

Píseň: EZ 504 – Tak jaký jsem, ač nemám nic (3 sloky)

1. *Tak jaký jsem, ač nemám nic. Však že mi krev Tvá kyne vstříc. že mě voláš víc a víc. Beránku Boží k Tobě jdu.*
2. *Tak jaký jsem a nečekám. Bych obmyl se neb spasil sám. V samého Tebe spoléhám. Beránku Boží k Tobě jdu.*
3. *Tak jakýž jsem, ač mnohý mrak. Můj kalí mír a víry zrak. A ducha svírá všelijak. Beránku Boží k Tobě jdu.*

Přímluvná modlitba:

Můžete odpovídat slovy: „*Pane, smiluj se nad námi.*“

- Pane, ty jdeš každý den před námi a my můžeme jít ve tvých šlépějích. Dej, ať tě následujeme v každé životní situaci. „*Pane, smiluj se nad námi.*“
- Pane, naše oči pozorují tvou tvář a jsou přitahovány tvou nekonečnou a tajemnou krásou. Dej, ať vidíme tvou tvář všude, kde se zjevuješ. „*Pane, smiluj se nad námi.*“
- Pane, naše ústa vyslovují tvé jméno a každý jazyk tě může chválit. Dej, ať se k tobě stále modlíme a chválíme tě. „*Pane, smiluj se nad námi.*“
- Pane, natahujeme k tobě své ruce, neboť nejsme nic jiného než žebráky lásky. Dej, ať dokážeme přijmout jakýkoliv dar, co nám dáváš. „*Pane, smiluj se nad námi.*“
- Pane, naše srdce tě hledá a touží po tobě a nechceme nic než přebývat v tobě. Děj, ať s tebou můžeme přebývat všude tam, kde se nacházíš. „*Pane, smiluj se nad námi.*“
- Pane, jsme zasažení hříchem, náš celý svět je hříšný. Dej, ať jsme očištěni krví Tvého Syna Ježíše Krista. „*Pane, smiluj se nad námi.*“
- Pane, prosíme za bolesti a ztráty, za únavu a vyčerpanost, za bojovného ducha a odhodlanost, za nemoci a starosti, za víru, naději a lásku v těchto časech, kdy na nás doléhá lidská bezmoc a zoufalství. „*Pane, smiluj se nad námi.*“ Amen

A společně voláme...

Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Ohlášky:

- na Velký Pátek bude na naší facebookové stránce: <https://www.facebook.com/tepliecce/?ref=bookmarks> v 10:00 vysílaný živý vstup z kostela – Bohoslužba v přímém přenosu
- kdokoliv bude mít zájem o vysluhování VP u Vás doma, neváhejte se ozvat a kontaktujte mě

- finanční situace je pro každého z nás dnes těžká, ale někteří posílají sbírky na náš účet, kdybyste, tak chtěli učinit, tak na našem webu: www.cceteplice.cz najdete číslo účtu, nebo si doma udělejte improvizovanou pokladničku a pak to můžete donést
- oznamuji, že zatím jsou členové sboru, alespoň, s kterými jsem mluvil v pořádku
- ve Velikonočním týdnu vyjde i velikonoční dopis, pokusíme se Vám ho doručit

Posláni: (Fp 2, 12-14)

12 A tak, moji milí, jako jste vždycky byli poslušní – nikoli jen v mé přítomnosti, ale nyní mnohem více v mé nepřítomnosti – s bázní a chvěním uvádějte ve skutek své spasení.

13 Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se mu líbí.

Požehnání:

Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!

Protože Ježíš Kristus vám zanechává, svůj pokoj;

ne jako dává svět, ale On sám. Amen

Píseň: EZ 539 - Má Pán Ježíš, má mne rád

1. Má Pán Ježíš, má mne rád, dí to Písmo nastokrát:

všecky děti jak jen jsou, srdci jeho zálibou!

Má Pán Ježíš, má mne rád, dí to Písmo nastokrát!

2. Má Pán Ježíš, má mne rád, dí to Písmo nastokrát!

Odpustí mi každý hřích, když se zbožně kaju z nich.

Má Pán Ježíš, má mne rád, dí to Písmo nastokrát!